

Alphakursen blev början till något nytt

Sofia Wänström Sundström hade en trygg uppväxt i en svensk medelklassfamilj. Men trots att hon på ett sätt hade mycket gratis i livet kändes det som om någonting fattades. Farmors personliga kristna tro väckte en längtan på insidan efter trygghet och mening. Så när studiekamraterna rekommenderade en grundkurs i kristen tro, som kallades Alpha, var Sofia inte sen att gensvara.

Musik är det klart dominerande intresset för Sofia Wänström Sundström. Musikaliteten har hon alltid burit med sig i generna och i dag är musiken både hennes yrke och livsluft. Sofia har på många sätt haft det bra förspänt och framtiden utstakad. Ändå kände hon tidigt att det var som om något saknades. Hennes kristna farmor hade en utstrålning av kärlek och värme som gjorde starkt intryck på Sofia.

– När jag var hos farmor bad hon aftonbön med mig och jag tänkte att det måste finnas något mer, något som håller i längden. Ändå var det en lång och krokig väg för mig innan jag hittade fram till samma trygga tro som farmor hade. Bland annat var det en jobbig relation med en man gjorde att jag en period av mitt liv inte mådde så bra. Sedan följde några kortare relationer, som bara fick mig att känna mig ännu mer tom på insidan.

Sofia gick då på Musikhögskolan och flera av hennes bästa vänner där hade en personlig kristen tro. Själv var hon visserligen konfirmerad, men det var som om polletten aldrig riktigt ramlat ner och fått henne att landa i en egen tro.

– Min syster hittade fram till en tro före mig, och jag längtade efter att hitta den väg som min syster och mina kristna vänner gjort. Det fanns en kristen grupp vid Musikhögskolan som betydde en hel del för mig. Där hörde jag mina kristna skolkamrater tala om något som kallades Alpha, och som jag förstod var en kurs i vad kristen tro innebär.

Sofia fick veta att en sådan kurs just skulle starta i Elimkyrkan i Stockholm, och hon var, som det anstår en musiker, genast med på noterna. ”Jag måste också få gå den, för nu är det nog min tur”, tänkte hon spontant.

– Mina kompisar tog med mig till Elimkyrkan, och redan första gången jag satte min fot där kändes det som att jag äntligen hade hittat hem. Mycket inom mig kom upp till ytan under kursen och tomrummet inom mig började fyllas mer och mer. Tidigare i livet hade jag känt mig annorlunda och tyckt att jag inte riktigt passat in. Jag har alltid haft en längtan efter att få möjlighet att dela djupa tankar om tro och meningen med livet med andra. Men mina vänner var inte så intresserade av detta.

På Alphakursen började bitarna falla på plats och Sofia fann nu ett nätverk omkring sig av vänner och förebedjare – en ny, stor familj. Hon hade hittat det sammanhang hon längtat efter, där hon kunde finna Gud genom Jesus. För Sofia hade aldrig någon annan religion varit aktuell.

– Under kursens gång sög jag åt mig allt jag hörde. Det är nu eller aldrig, tänkte jag, och redan i början av kursen kände jag att jag var redo att överlåta mitt liv till Jesus. Jag bad en överlåtelsebön med en av ledarna och kunde bekräfta och bekänna min tro utåt.

Det var flera som kom till tro genom Alphakurserna som Elimförsamlingen hade det året. Sofia kom in i församlingen tillsammans med flera andra. Tidigare hade hon längtat efter att våga tro och ha modet att hänge sig åt att tillbe Gud med lyfta händer.

– Nu fick jag en personlig erfarenhet av den helige Ande och upplevde att det som hållit mig tillbaka var borta och jag nu var fri att prisas Gud. Jag är så glad för att jag kom in i en aktiv, karismatisk och levande församling, där Herren verkar. Ingen är felfri, men man känner när något är äkta, och vi är många som stöttar varandra, det är jag så tacksam för. Jag uppskattar också att man får vara sig själv och kan få hjälp med det man brottas med.

Senare hjälpte Sofia själv till i några Alphakurser och fick då hos andra se den process som ledde dem fram till en tro. Hon tycker det är fascinerande att se hur Gud möter människor på olika sätt utifrån deras personliga behov. Sofia är nu sedan några år med i Elimförsamlingens förbönsteam och ber för människor som vill få förbön i slutet av varje gudstjänst. Hon har även en gåva att leda lovsång. Allt hon gör vill hon göra till Guds ära.

– Jag vet vad bön betyder och har själv ofta gått fram till förbön. Det är inte alla kyrkor som erbjuder förbön på detta sätt, så jag är tacksam för att det ges möjlighet att både ge och ta emot förbön. Det händer att jag får frambära personliga hälsningar från Herren till människor och jag har fått många bekräftelser på att det stämt in. Då blir det till uppmuntran för mig också. Eftersom det bara är Gud som kan veta hur en människa har det innerst inne, känns det som ett tecken på att Gud är med, att få förmedla något jag själv inte kan veta.

Sofia hoppas inför framtiden på att få se mer av vad Gud vill göra, och se fler människor komma till tro. Hon tycker det blivit ett tuffare klimat i samhället, men samtidigt har människors andliga behov inte minskat. Själv har hon en önskan att få förmedla det Gud nedlagt i henne överallt dit hon kommer.

– Jag är övertygad om att det som är sant håller att prövas. Så testa att läsa bibeln och be att Jesus ska bli verklig för dig. Han har lovat att öppna dörren för den som klappar på. Söker du något som håller att bygga på i livet så vet jag att det finns en Gud som älskar och bryr sig om varje människa. Att det är sant är jag själv ett levande exempel på.

Kortfakta om Sofia Wänström Sundström

Född när och var: 1972 i Järfälla utanför Stockholm, där jag också är uppväxt

Familj: Gifte mig i somras med Lennart, som jag träffade via nätet

Jobbar som: Fiollärare och med olika frilansuppdrag som musiker och konsertmästare. Till exempel spelar jag barockmusik på barockfiol, en fiol med tarmsträngar, vilket ger en både sprödare och maffigare ton

Fritidsintressen: Kyrkan och musik i olika former, träning och handarbete

Börje Norlén